

[Hans Knudsen.]

20 000 kr. Denne grænse er muligvis for lav, og vi skal også være villige til at drøfte en forhøjelse af det skattefri formuebeløb, men når regeringen går helt op til 100 000 kr. som skattefri, og når man yderligere foreslår, at formuer helt op til $\frac{1}{2}$ mill. kr. skal have flere hundrede kroner i skattelettelse — formentlig vil af de 40 mill. kr. alene de 15 mill. kr. i lettelse falde på formuer over 100 000 kr. —, så skal man i hvert fald ikke vente nogen tilslutning fra vor side. Det ser unægtelig noget ejendommeligt ud, at man møder med et reformforslag, der overfor de små og mellemste indkomster ingen lettelse har at byde på, men kun nye byrder, som de mindre velstillede må bære for de medborgere, der har formuer helt op til $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Ved behandlingen af de årlige ligningslove har vi gang på gang fremhævet, at der burde tages større hensyn til skatteydere med pensionsbidrag og lignende bidrag, der beskattes som indkomst, når de engang kommer til udbetaling. Det er fuldkommen urimeligt, at man hver gang har ladet de såkaldte selvpensionister i stikken. Ved skattereformen må dette forhold bringes i orden, således at der skelnes mellem pensionsforsikringer og egentlige kapitalforsikringer. Hver gang dette spørgsmål har været rejst, har den højtærede finansminister henvist til provenutabet. Nu er denne betænkelighed åbenbart overvundet, men problemet står stadig åbent, i hvert fald for kommunernes vedkommende. Det er imidlertid en af de få ting i det forelagte lovforslag, som der sikkert hurtigt kan blive enighed om, blot det ikke skal vare for længe, før det bliver praktiseret. Ved at holde pensionsfradraget udenfor de 600 kr.s forsikringsfradrag vil man også give opsparingen gennem kapitalforsikringerne en gunstigere stilling, end den har nu. Vi er enige i, at der bør gives en begrænset fradrag for disse kapitalforsikringer, selvom jeg må tilføje, at jeg finder den højtærede finansministers begrundelse noget ejendommeligt. At kapitalforsikringen formuebeskattes efter udbetalingen, og at

renterne indkomstbeskattes, er jo ikke noget, der er særegent for kapitalforsikringer.

Med hensyn til skattefradragretten oplevede vi ved fremsættelsen det ejendommelige, at den højtærede finansminister erklærede sig som en lige så varm tilhænger af fradragrettens ophævelse som tidligere, men ministeren har altså måttet bøje sig for de øvrige regeringsmedlemmer. Særligheden har måttet vige for regeringens ubøjelige vilje til at stå vagt om den fordel, som de største indkomster har, ved at bevare den fulde fradragret.

Jeg skal ikke her gentage de mange argumenter og meget vægtige argumenter, der i skattekommissionens betænkning er fremført for hel eller delvis ophævelse af skattefradragretten, men det har været ejendommeligt at se, at den del af den danske presse, der kæmper mest energisk for bevarelse af en skattefradragret i fuldt omfang, er den samme, der gang på gang kritiserer urimeligheder i vor skattelovgivning, som netop er en følge af denne fradragret. Hvor ofte ser man ikke i disse blade fremhævet eksempler på, at en skatteyder, der har forøget sin indkomst med nogle få tusinde kroner, rammes altfor hårdt på denne forøgelse; det er netop, fordi hans skattefradrag er baseret på en lavere indkomst. Selvom regeringen, altså med undtagelse af den højtærede finansminister, stadig står fast på skattefradragretten i fuldt omfang, vil der forhåbentlig i den rigsdag, der skal gennemføre skattereformen, blive flertal for en sådan ændring i skattefradragreglen, at dens værste ulemper kan afbødes.

Forøvrigt er det ikke rigtigt, at skattefradragretten er nogen absolut hindring for en forøgelse af indkomstskatterne; det er, som den højtærede finansminister bemærkede, helt andre forhold, der spiller ind her. Skattefradragretten er, når alt kommer til alt, kun i stand til at flytte skattetrykket nedefter. Den er også en af årsagerne til, at skattefordelingen herhjemme i sammenligning med andre lande er langt hårdere på de små og mellemste